

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudkyň JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Kateřiny Šimáčkové v právní věci žalobce: **M. N.**, zastoupeného JUDr. Jiřím Kozákem, advokátem, se sídlem Příkopy 25, Pelhřimov, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, proti rozhodnutí žalované ze dne 24. 1. 2007, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 28. 5. 2007, č. j. 2 Cad 61/2007 - 22,

takto:

- I. Kasační stížnost **se zamítá.**
- II. Žalovaná **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Ustanovenému zástupci žalobce, JUDr. Jiřímu Kozákovi, advokátu, **se přiznává** odměna za zastupování ve výši 952 Kč; odměna bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Včas podanou kasační stížností brojí žalobce (dále též „stěžovatel“) proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 28. 5. 2007, č. j. 2 Cad 61/2007 - 22 (dále jen „napadený rozsudek“), kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalované ze dne 24. 1. 2007, č. X, kterým žalovaná zamítla žádost stěžovatele o přiznání starobního důchodu dle ustanovení § 31 a § 74 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění a § 21 písm. d) zákona č. 100/1988, o sociálním zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“ a „zákon o sociálním zabezpečení“). Důvodem zamítnutí žádosti bylo nesplnění podmínky doby zařazení v I. pracovní kategorii ke dni 24. 1. 2007 v trvání 20 let, nutné ke splnění kritérií pro snížení hranice odchodu do důchodu (na 58 let). Dle původního správního rozhodnutí žalované stěžovatel odpracoval v uvedené pracovní kategorii pouze 8 let a 165 dní.

Proti rozhodnutí žalované podal stěžovatel žalobu, v níž namítal, že 24. 12. 2006 s platností od 1. 1. 2007 žádal o přiznání starobního důchodu kategorie I. (58 let) s předčasným odchodem do důchodu v 56 letech. K odůvodnění rozhodnutí žalované uvedl, že odpracovaných 20 let v příslušné kategorii dokládal, nicméně žalovaná nezapočetla dva pracovní poměry na dolech Nástup Tušimice a ZKŠ Blatná, jejíž nástupnickou organizací je společnost Hanson, do I.B kategorie.

Během řízení před krajským soudem žalovaná uznala na základě vyjádření Severočeských dolů a. s. Tušimice z 8. 2. 2007 další dobu odpracovanou pro tohoto zaměstnavatele v délce trvání 3 let a 113 dní a dodatečně ji započítala do I.B kategorie, přestože zařazení nekoresponduje s evidenčním listem důchodového pojištění. Celkem tedy žalovaná v předmětném řízení uznala 11 let a 278 dní, přičemž sporným zůstává zařazení do příslušné pracovní kategorie u zaměstnavatele ZŠK Blatná v období od 15. 8. 1982 do 31. 1. 1991, tedy 8 let a 168 dní, což by v případě, že by se ukázalo tvrzení žalobce pravdivým, postačovalo (v součtu s nespornou dobou) k založení nároku žalobce na starobní důchod.

Žalobce v rámci dokazování dokládal pravdivost svých tvrzení jednak svědeckou výpovědí dvou svědků (J. P. a P. H.) z 16. 3. 2007, dále výňatkem z resortního seznamu pracovních kategorií z prosince 1983 (list 11 spisu) a podrobným popisem náplně své pracovní činnosti v uvedeném pracovním poměru. K námitce, že v resortním seznamu pod písm. b), kde se stanoví seznam pracovišť zařazených do kategorie I., není uveden lom v Nemojově (místo výkonu práce stěžovatele), uvedl, že v době vydání resortního seznamu byl tento lom teprve ve zkušebním provozu, a proto se asi nedopatřením do seznamu nedostal. K námitce, že evidenční listy, jimiž argumentuje žalovaná, vlastnoručně podepsal, uvedl, že nevnímal, co podepisuje. V dolu však byl vystaven kamennému (křemičitému) prachu a vystaven tak nebezpečí vzniku silikózy.

V odůvodnění napadeného zamítavého rozsudku krajský soud uvedl, že tvrzení žalobce není podloženo důkazy. Za rozhodující důkazní materiál soud považuje evidenční list vztahující se k zaměstnání žalobce u Štěrkoven a pískoven Veselí nad Lužnicí, provozovna Nemojov (což byl oficiální název nástupnické organizace ZŠK Blatná; současným nástupcem je výše zmiňovaná společnost Hanson) obsahující údaje o zaměstnání žalobce za roky 1982 až 1991, kde se uvádí počet dnů, odpracovaných v II. pracovní kategorii, dosažený hrubý výdělek a druh činnosti podle názvosloví a pořadového čísla resortního seznamu. V konkrétním případě je zde uvedeno pracovní zařazení „řidič pracovních strojů“. Správnost těchto údajů žalobce potvrdil svým podpisem. Krajský soud v odůvodnění svého rozsudku mj. uvedl, že pro posouzení věci má význam ustanovení § 14 odst. 5 zákona o sociálním zabezpečení, podle kterého doba zaměstnání v I. a II. pracovní kategorii se za dobu před 1. 1. 1993 započítává doba výkonu práce podle popisu pracovní činnosti uvedeného v příslušném resortním seznamu. Soud dále poukázal na to, že podle ustanovení § 14 odst. 2 písm. k) zákona o sociálním zabezpečení se neuvažuje s každým zaměstnáním v těžbě a při opracování kamene, jako se zaměstnáním zařazovaným do I. pracovní kategorie. Podmínkou takového zařazení byl nejen výkon zaměstnání v těžbě a při opracování kamene, ale též kumulativně, že při výkonu povolání je pracovník nadměrně ohrožen silikózou. Proto byly dle odůvodnění soudu jednotlivé druhy pracovních činností zařazovány příslušnými resortními seznamy do I. či II. pracovní kategorie. Za prokázanou pokládal soud skutečnost, že stěžovatel pracoval ve sporném pracovním poměru ve II. pracovní kategorii, nikoliv v I. pracovní kategorii, a proto nemohl splnit podmínky § 31 zákona o důchodovém pojištění. Nárok na starobní důchod mu tedy nevznikl; a soud žalobu jako nedůvodnou zamítl a žádnému z účastníků nepřiznal náhradu nákladů řízení.

Stěžovatel podal proti tomuto rozsudku kasační stížnost dne 18. 6. 2007, která byla doplněna jeho právním zástupcem JUDr. Kozákem dne 23. 7. 2007. V ní brojí proti nesprávnému skutkovému posouzení stavu věci. V doplnění kasační stížnosti stěžovatel konkretizuje kasační námitky, kterými odůvodňuje stížnost proti napadenému rozsudku. Stěžovatel namítá důvody uvedené v ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) a b) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Konkrétně uvádí popis svého pracovního zařazení v kamenolomu Nemojov (řidič - strojník pracovních strojů). S těžebním strojem E 303 UNEX transportoval k odstřelené stěně a nakládal materiál (rulu) na vozidla T - 148 a Belaz. Tato vozidla odvážela materiál do drtiče. U stěny v kamenolomu byla nadměrná prašnost, nebylo možné uplatnit skrápění. Těžební stroj neměl klimatizaci, pracoval v kabině stroje, kde také bylo často velmi horko. Práce byla riziková jak pro možnost úrazu, tak pro možný vznik silikózy.

To, že lom Nemojov nebyl uveden v seznamu lomů, v nichž práce byly hodnoceny v I. kategorii, bylo dáno tím, že lom vznikl v roce 1982 a resortní seznam v roce 1983.

Dále stěžovatel poukazuje na zařazení řidičů - strojníků pracovních strojů při těžbě žuly a při těžbě vápence.

Stěžovatel se domnívá, že jeho pracovní zařazení odpovídalo ust. § 14 písm. k) zákona o sociálním zabezpečení, neboť byl nadměrně ohrožen silikózou. K vedení ELDZ uvádí, že je podepisoval, aniž vnímal, co je na něm uvedeno.

Domáhá se tedy zařazení své pracovní činnosti do I.B kategorie na základě Výnosu č. 1/1983 a § 14 písm. k) zákona o sociálním zabezpečení. Jeho zařazení do II. kategorie bylo chybné.

Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal formální náležitosti kasační stížnosti, přičemž zjistil, že je podána osobou oprávněnou a je proti napadenému rozsudku přípustná za podmínek ustanovení § 102 a § 104 s. ř. s.

Nejvyšší správní soud posoudil důvodnost kasační stížnosti v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů; zkoumal při tom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 2 a 3 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

Ze správního a soudního spisu zjistil Nejvyšší správní soud následující skutečnosti: Předmětem řízení bylo rozhodnutí o žádosti žalobce o přiznání starobního důchodu před dosažením normální hranice důchodového věku. Mezi účastníky panuje shoda ohledně započtení doby 11 let a 278 dní do I. pracovní kategorie, přičemž sporným zůstává zařazení do příslušné pracovní kategorie u zaměstnavatele ZŠK Blatná (lom Nemojov) v období od 15. 8. 1982 do 31. 1. 1991, tedy 8 let a 168 dní, což by v případě, že by se ukázalo tvrzení žalobce pravdivým, postačovalo (v součtu s nespornou dobou) k nároku žalobce na starobní důchod. Žalovaná vyšla ze skutkového zjištění, založeného na příslušných údajích v evidenčních listech důchodového pojištění a na nich jako důkazních prostředcích založila své odůvodnění.

Nejvyšší správní soud považuje za nutné před posouzením této námítky nejprve vyložit příslušná ustanovení právní úpravy, která se na otázku zařazování zaměstnanců do pracovních kategorií a hodnocení této doby z pohledu důchodového zabezpečení vztahují. Zákon o důchodovém pojištění řeší v ustanovení § 74 nároky na snížení věkové hranice pro vznik nároku na starobní důchod následovně: „Nároky na snížení věkové hranice pro vznik nároku

na starobní důchod podle předpisů platných před 1. lednem 1996 po odpracování stanovené doby zaměstnání v I. pracovní kategorii nebo v I. (II.) kategorii funkcí zůstávají zachovány do 31. prosince 2018. Snížená věková hranice pro vznik nároku na starobní důchod se přitom považuje pro účely tohoto zákona za důchodový věk.“ Před 1. 1. 1996 (nabytí účinnosti zákona o důchodovém pojištění) byly tyto nároky upraveny zákonem č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o sociálním zabezpečení“). Od 1. 6. 1992 nabytí účinnosti zákon č. 235/1992 Sb., o zrušení pracovních kategorií a o některých dalších změnách v sociálním zabezpečení. Ustanovení § 14 odst. 1 odst. 2 písm. k) a odst. 5 zákona o sociálním zabezpečení ve znění účinném od 1. 6. 1992 do 31. 12. 1995 uváděla:

(1) Zaměstnání jsou pro účely důchodového zabezpečení zařazena do 31. prosince 1992 podle druhu vykonávaných prací do tří pracovních kategorií. Zaměstnání I. a II. pracovní kategorie jsou uvedena v resortních seznamech zaměstnání zařazených do I. a II. pracovní kategorie vydaných před 1. červnem 1992; do III. pracovní kategorie patří zaměstnání, která nejsou zařazena do I. nebo II. pracovní kategorie.

(2) Do I. pracovní kategorie jsou zařazena zaměstnání, v nichž se vykonávají soustavně a v průběhu kalendářního měsíce převážně práce rizikové, při kterých dochází k častým a trvalým poruchám zdraví pracujících působením škodlivých fyzikálních a chemických vlivů, a to písm. k) „zaměstnání v těžbě a při opracování kamene, při mletí a drcení křemene, křemence a živce, při formování žáruvzdorných výrobků a při úpravě keramických surovin, vykonávaná v prostředí vysoké koncentrace agresivního fibroplastického prachu, pokud jsou pracující při výkonu těchto zaměstnání nadměrně ohroženi silikózou, a zaměstnání sklářů dutého skla“

...

(5) Jako doba zaměstnání I. (II.) pracovní kategorie se za dobu před 1. lednem 1993 započítává doba výkonu práce podle popisu pracovní činnosti uvedeného v příslušném resortním seznamu a další doby za podmínek a v rozsahu stanovených v předpisech platných před 1. červnem 1992; organizace pro tyto účely vedou příslušnou evidenci.

Podle § 21 odst. 1 písm. d) zákona o sociálním zabezpečení činí věková hranice pro odchod do důchodu 58 let, byl-li pojištěnec zaměstnán nejméně 20 roků v zařazení I. kategorie.

Stěžovatel ve své kasační stížnosti uvádí dvě kasační námitky, a to námitky uvedené v ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s. Nejvyšší správní soud posoudil jako klíčovou námitku naplnění podmínek ustanovení § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s.

Ustanovení § 14 odst. 2 zákona o sociálním zabezpečení obsahuje výčet činností, které odůvodňují zařazení do pracovní kategorie (cit. ustanovení obsahuje pod písm. k/ i „zaměstnání v těžbě a při opracování kamene“); tento výčet sám o sobě však nepostačuje k výroku o zařazení určité pracovní činnosti do pracovní kategorie. Konkrétní zaměstnání zařazené do preferované pracovní kategorie musí být uvedeno v resortním seznamu.

V projednávané věci je určující Resortní seznam zaměstnání zařazených pro účely důchodového zabezpečení do I. a II. pracovní kategorie, jenž tvořil přílohu výnosu ministerstva stavebnictví č. 1/1983, který nabytí účinnosti 1. února 1983 (tento výnos vznikl sloučením seznamu z roku 1978 ve znění dodatku z roku 1982). Do zrušení institutu pracovních kategorií byl tento výnos pětkrát novelizován (výnosy č. 1/1987, č. 1/1988, č. 4/1988, č. 3/1990 a č. 5/1992). Resortní seznam měl tři díly (Díl 01 - odvětví stavební výroby, díl 02 - odvětví výroby stavebních hmot, díl 03 - společná a převzatá povolání). Každý díl měl dvě části

pro I. a II. pracovní kategorii, jednotlivé díly sestávaly z oddílů, které odpovídaly členění na obory činností. Tak díl 02 měl v době přijetí Výnosu č. 1/1983 pro zaměstnání I. pracovní kategorie oddíly: Hlubinná těžba vyhrazených nerostů, Povrchová těžba vyhrazených nerostů v dolech (lomech), Těžba a kamenické zpracování kamene, Mletí a drčení křemene a živce (živcové pegmatity), formování žáruvzdorných výrobků a úpravy keramických surovin, Azbestocementářská výroba. Pro zaměstnání II. pracovní kategorie měl díl 02 následující oddíly: Povrch hlubinných dolů, Těžba v lomech na vápenec a dolomit, Úpravy a třídirny povrchových dolů (lomů) na vyhrazené nerosty, Výroba cementu a vápna, Azbestocementářská výroba, Těžba a zpracování kamene, Cihlářská výroba, Výroba stavebních dílců, Výroba hrubé keramiky a Výroba izolací.

Zaměstnání byla pořadově číslována, přičemž seznam uváděl o každém zaměstnání údaje v pěti sloupcích (první sloupec uváděl číslo zaměstnání, které se uvádělo v Evidenčním listu důchodového zabezpečení, druhý sloupec uváděl číslo zaměstnání podle kvalifikačního katalogu, třetí sloupec uváděl číslo zaměstnání podle Jednotné klasifikace zaměstnání, čtvrtý sloupec udával pořadové číslo popisu pracovní činnosti a v pátém sloupci byly uvedeny příklady - popisy pracovní činnosti, které odůvodňují zařazení zaměstnání do I. nebo II. pracovní kategorie.

Do preferované pracovní kategorie se zařazovali dělníci, kteří vykonávali soustavně nebo převážně práce uvedené v popisu pracovní činnosti v pátém sloupci resortního seznamu. Tento popis pracovní činnosti byl koncipován tak, že nejdříve byla uvedena podstata pracovní operace, spolu s údaji co je zpracovááno či vyráběno a s jakou technickou úrovní a naposledy za jakých podmínek a na kterém pracovišti.

V posuzované věci je tedy nutno posoudit, zda práce, které stěžovatel vykonával, odpovídají popisu pracovní činnosti a zařazení, které mu bylo bývalým zaměstnavatelem vykázáno ve II. pracovní kategorii (Evidenční list důchodového zabezpečení vyplněný Štěrkovkami a pískovkami provozovna Nemojov 11. 6. 1991 uvádí, že stěžovatel od 15. 8. 1982 do 31. 3. 1991 vykonával zaměstnání pod číslem 02 256 01 II řidič strojník pracovních strojů), či zda existuje skutkový či právní důvod pro hodnocení pracovní činnosti stěžovatele v některé z existujících položek resortního seznamu v I. pracovní kategorii, jak se stěžovatel domáhá. O podstatě pracovní činnosti stěžovatele není žádného skutkového sporu (pracoval na těžebním stroji - bagru při těžbě ruly v lomu Nemojov). Zaměstnavatelem vykázané zařazení do II. pracovní kategorie je uvedeno v Resortním seznamu v dílu 02 oddílu Těžba a zpracování kamene pod pořadovým číslem 256 s následujícím popisem pracovní činnosti (řidič - strojník pracovních strojů): „Technologická přeprava a manipulace při těžbě lomového kamene pracovními stroji, velkokapacitními dumpery o nosnosti nad 25 tun a vozy BELAZ s převládajícím časovým podílem prací při nakládání kamene bagry a jeho vyklápění v prostoru drtiče v prostředí vysoké koncentrace prachu z kamene s podílem více než 10 % volného kyslíčnicku křemičitého“. Toto zaměstnání bylo podle poznámky v Resortním seznamu doplněno do tohoto seznamu v roce 1982. Nejvyšší správní soud konstatuje, že popis pracovní činnosti, jak jej uvádí stěžovatel a jak je uveden v Resortním seznamu pod č. 02 256 01 II, a to jak pokud jde o podstatu pracovní operace (tedy přeprava a manipulace), tak údajů o tom, co je zpracovááno a s jakou technickou úrovní (tedy lomový kámen určenými pracovními stroji) za jakých podmínek a na kterém pracovišti (v prostředí vysoké koncentrace prachu z kamene s podílem více než 10 % kyslíčnicku křemičitého) jsou zcela rovnocennými, a Nejvyšší správní soud nepochybuje, že vykázané zařazení ve II. pracovní kategorii bylo správné.

K námitkám stěžovatelovým ohledně potřeby zařadit tyto práce do I. pracovní kategorie, Nejvyšší správní soud uvádí: V Resortním seznamu jsou jediné práce zařazené do I. pracovní kategorie při těžbě kamene uvedeny v oddílu „Těžba a kamenické zpracování kamene“;

Podle vysvětlivek tvořících součást tohoto seznamu uvedených v jeho závěru byly do I. pracovní kategorie zařazeny práce při těžbě a opracování kamene z hornin, ve kterých je křemen zastoupen podílem významně převažujícím 5 % (např. rula), popřípadě se preference týkala vyjmenovaných povrchových kamenolomů, v nichž se vyskytovaly horniny různého původu s kolísavým podílem krystalického kyslíčnicku křemičitého, přesahujícím významně při koncentraci prachu hygienickou normu. Do I. pracovní kategorie zde byly zahrnuty práce lamačů, blokové těžby kamene předurčeného k opracování na kamenické výrobky, a dále kameníků při opracování kamene ručními, pneumatickými a hydraulickými nástroji. V popisech pracovní činnosti (dělník povrchové těžbě, lamač blokové těžby kamene č. 02 100 01 IB, 02 101 01 IB) jsou charakteristické znaky zcela jiné, než popis pracovní činnosti, kterou vykonával stěžovatel: „Těžba bloků kamene bez výplachu vrtáním, řezáním a dlabáním ručními pneumatickými nástroji, propalování plamenem, včetně přípravy kamenů vrtáním pro rozstřel v lomu stěnovném i jámovém; rozlamování velkých bloků kamene v lomech pomocí pneumatických ručních vrtaček, dlabáček, palic a klínů, včetně hrubého opracování ploch bosírováním, špicováním a rustikováním na kamenické výrobky (kvádry, kámen soklový, rigolový, regulační apod.). Viz obecné podmínky a) nebo b) uvedené v nadpisu“. Základní rozdíl tedy spočíval v tom, že resortní seznam nezahrnoval mezi preferované činnosti v I. pracovní kategorii přepravu a manipulaci kamene, který se používal po zpracování např. na šterk (pro stavebnické účely). Tato činnost byla zařazena do II. pracovní kategorie a bylo to, jak plyne z vysvětlivek k seznamu, jasným úmyslem jeho autora, kterým bylo resortní ministerstvo. Tím lze vysvětlit, že lom Nemojov nebyl zařazen do taxativního výčtu lomů, v nichž se konaly práce zařazené do I. pracovní kategorie, neboť jak sám stěžovatel uvádí, rula v něm těžena byla zpracovávána v drtičích na šterk (pro stavebnické účely). Resortní seznamy bývaly pravidelně aktualizovány, neboť tak ukládalo nařízení vlády č. 117/1988 Sb.(dbát v souladu poznatky vědy a techniky o omezování škodlivých vlivů pracovního prostředí a dbát o to, aby zařazení zaměstnání do pracovních kategorií bylo ve shodě s dosaženými výsledky této péče - srov. § 2 odst. 1 cit. nařízení).

Pokud stěžovatel poukazuje na zařazení jiných řidičů strojníků pracovních strojů do I. pracovní kategorie, je třeba uvést, že resortní seznam takovou možnost připouštěl, ovšem ve zcela jiných pracovních podmínkách (pod č. 02 43 01 IB se vyskytuje popis pracovní činnosti „řízení a obsluha rypadel, autobagrů, dozerů, dumperů, nakladačů, dempkár (Tatara, belaz) a sklápěčů (Tatra) při těžbě vyhrazených nerostů v povrchových dolech“ - šlo o zaměstnání vykonávaná pod spodní úrovní nadloží a na skrývce v povrchových dolech na magnezit, osínek, tuhu, kaolín, žáruvzdorné jíly, keramické lupky, sádrovec, živec a na křemen a křemenec k chemicko-technologickému upracování nebo ke zpracování tavením - tedy za odlišných podmínek, než ve kterých pracoval stěžovatel. Resortní seznam řadil do II. pracovní kategorie i řízení, obsluhu a údržbu rypadel, dozerů a dalších zařízení v úpravkách a třídiárnách vyhrazených nerostů (č. 02 249 01 II). Poukazuje-li stěžovatel na zařazení při těžbě vápence, pak Resortní seznam pod č. 02 15 01 II zařazuje řízení a obsluhu mechanismů a zařízení autobagrů, rypadel, dozerů a dumperů při těžbě v lomech na vápenec a dolomit do II. pracovní kategorie.

Práce, kterou stěžovatel vykonával, odpovídá zaměstnání zařazenému v Resortním seznamu pod č. 02 256 01 II do preferované II. pracovní kategorie. Pokud žalovaná vyšla z údaje, který tuto skutečnost osvědčoval na Evidenčním listu důchodového zabezpečení, nepochybila. Krajský soud, jenž pak zamítl stěžovatelovu žalobu, se nedopustil vytykaného pochybení ani při posouzení skutkových zjištění, ani při právním hodnocení věci.

S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji podle § 110 odst. 1, věty druhé, s. ř. s. zamítl.

Současně v souladu s § 120 a § 60 odst. 1, 2 s. ř. s. nepřiznal žalované právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť stěžovatel v něm neměl úspěch a správnímu orgánu takové právo ve věcech důchodového pojištění nepřísluší.

Krajským soudem ustanovený zástupce stěžovatele požádal o přiznání odměny za zastupování podle vyhlášky č. 484/2000 Sb., dále účtoval paušální náhradu hotových výdajů po 300 Kč ke dvěma úkonům právní pomoci, to vše s DPH, jehož je plátcem. Především nutno uvést, že vyhláška č. 484/2000 Sb. se na odměňování advokátů ve věcech správního soudnictví nevztahuje, v těchto věcech nutno postupovat podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif). V daném případě ustanovený advokát nekonkretizuje úkony, které ve věci provedl, z obsahu spisu však vyplývá, že písemně doplnil kasační stížnost, což představuje úkon právní služby podle § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu. Za tento úkon mu náleží odměna v částce 500 Kč (§§ 7 bod 2. a 9 odst. 2 advokátního tarifu) s připočtením režijního paušálu ve výši 300 Kč (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu) se zvýšením odměny o 19 % DPH, jehož je advokát plátcem. Celkem tak ustanovenému advokátovi byla přiznaná odměna ve výši 952 Kč.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. srpna 2009

JUDr. Bohuslav Hnízdil
předseda senátu